1-25132190-09-1-15092025
Dosarul nr. 1-144/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

10 decembrie 2025 or. Sîngerei

Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
În componenţa:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Păun Cristina
Grefier Gagiu Ionela
Cu participarea:
Procurorului Fală Marcel
Apărătorului inculpatului Tica Sergiu
Inculpatului Melnic Petru

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală, de învinuire a lui

Melnic Petru *****, născut la *****, originar și domiciliat în s. *****, r-nul *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, nu este încadrat în câmpul muncii, fără antecedente penale

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal;

a c o n s t a t a t:

1. Melnic Petru *****, la 22.08.2025, aproximativ la ora 04:10 min., fiind conștient că nu deține permis de conducere, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și cunoscând cu certitudine că acționează contrar prevederilor: punctului 10 subpunctul 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, în conformitate cu care: „*persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede și, la cererea polițistului, este obligată să înmîneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”,* punctului 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia: „*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”,* a urcat și a condus mijlocul de transport de marcă BMW, model X5, cu numărul de înmatriculare PWP087, pe traseul R-6 km 121 din opropierea satului Bilicenii Noi, raionul Sîngerei, unde la un moment dat a fost stopat de către agenții constatatori din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, Melnic Petru ***** a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager Alcotest 6820”, care a stabilit la Melnic Petru ***** concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1.23 mg/1.

2. Prin acțiunile sale intenționate **Melnic Petru** a comis o infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (5) CP și anume: *conducere mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoana care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0.35 mg/l, săvârșită de către o persoană ce nu deține permis de conducere.*

3. În cadrul ședinței de judecată din 05.11.2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Melnic Petru**, a înaintat o cerere, în care prin înscris autentic, a indicat că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Apărătorul inculpatului, Tica Sergiu și procurorul Fală Marcel, în ședința de judecată, au susținut cererea înaintată de inculpat.

5. Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

6. Instanța notează că CEDO a statuat că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres sau tacit, la garanțiile unui proces echitabil Cu toate acestea, pentru a fi efectivă în sensul Convenției, o astfel de renunțare trebuie să fie stabilită într-un mod neechivoc și să fie însoțită de garanții minime proporționale cu importanța sa (Pfeifer și Plankl împotriva Austriei, 1992, pct. 37. În plus, nu trebuie să aducă atingere niciunui interes public important [*Hermi împotriva Italiei (MC), 2006, pct. 73; Sejdovic împotriva Italiei (MC), 2006, pct. 86; Dvorski împotriva Croației (MC), 2015, pct. 100*].

8. Astfel, chestionat fiind sub jurământ şi potrivit regulilor de audiere a martorului, inculpatul **Melnic Petru** a recunoscut integral vinovăția și a declarat că, la 21.08.2025 a fost la părinți, unde a consumat băuturi alcoolice, la 22.08.2025 aproximativ pe la orele 03:00 fiind sunat de către soție în legătură cu faptul că copilul se simțea rău, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu nr. de înmatriculare ***** deplasându-se spre casă. Pe drum a fost stopat de colaboratorii de poliție și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,23 mg/l. Se căiește sincer, regretă cele întâmplate și solicită instanței aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minima, fără confiscarea automobilului deoarece soția se folosește de el în scopuri familiare.

9. Aşadar, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi în condiţiile art. 364[1] din Codul de procedură penală.

10. Constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului şi stabilirea vinovăției este dovedită pe deplin, inclusiv prin următoarele probe:

- **declarațiile martorului Puiu Dumitru Ghenadie,** care a declarat că la data de 21.08.2025 spre 22.08.2025, aflându-se la serviciu, a fost implicat în serviciu împreună cu colegul său Sîrbu Adrian pe traseul R-6 în or. Sîngerei și satele raionului cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu nr. înmatriculare 9910. Aproximativ pe la orele 04[11], deja 22.08.2025, se aflau pe traseul R-6 din raionul Sîngerei și patrulau pe traseu. Fiind în adiacentul Km 121, a văzut cum se deplasa un automobil de model „*****” cu nr. înmatriculare ***** și avea un mers neadecvat. Stopând automobilul și apropiindu-se de automobil, s-a prezentat și a cerut șoferului ca să-i prezinte actele la verificare. Șoferul s-a prezentat a fi Melnic Petru locuitor a satului ***** din raionul *****. Avea un comportament neadecvat și din cavitatea bucală avea miros puternic de alcool. Melnic Petru fiind suspectat că este în stare de ebrietate i s-a cerut să

fie testat cu alcotestul Drager referitor la constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și s-a stabilit că în aerul expirat se conținea alcool în mărime de 1,23 mg/1, cu ce Melnic Petru a fost de acord. Ulterior a refuzat să predea probe biologice din motiv că era de acord cu rezultatul alcotestului Drager (**f.d. 20-22);**

- **declarațiile martorului Sîrbu Adrian Andrei,** care a declarat că la data de 21.08.2025 spre 22.08.2025, aflându-se la serviciu, a fost implicat în serviciu împreună cu colegul său Puiu Dumitru pe traseul R-6 în or. Sîngerei și satele raionului cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu nr. înmatriculare 9910. Aproximativ pe la orele 04^{11}, deja 22.08.2025, se aflau pe traseul R-6 din raionul Sîngerei și patrulau pe traseu. Fiind în adiacentul Km 121, a văzut cum se deplasa un automobil de model „*****” cu nr. înmatriculare ***** și avea un mers neadecvat. I s-a părut suspect cazul dat și a decis să-l stopeze. A conectat girofarul la automobilul de serviciu și a stopat automobilul. Apropiindu-se de automobil, s-a prezentat și am cerut șoferului ca să-i prezinte actele la verificare. Șoferul s-a prezentat a fi Melnic Petru locuitor a satului ***** din raionul *****. Avea un comportament neadecvat și din cavitatea bucală avea miros puternic de alcool. Melnic Petru fiind suspectat că este în stare de ebrietate i s-a cerut să fie testat cu alcooltestul Drager referitor la constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și s-a stabilit că în aerul expirat se conținea alcool în mărime de 1,23 mg/1, cu ce Melnic Petru a fost de acord. Ulterior a refuzat să predea probe biologice din motiv că era de acord cu rezultatul alcooltestului Drager (**f.d. 23-25)**

- **proces-verbal de testare alcoolscopică,** acțiune procesuală de constatare efectuată la 22.08.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Sîrbu Adrian, prin care a fost fixată acțiunea de testare alcoolscopică în privința lui Melnic Petru ***** (**f.d. 4);**

- **proces-verbal de examinare a obiectului,** acțiune procesuală de urmărire penală efectuată la 22.08.2025 de către ofițerul de urmărire penală a SUP a IP Sîngerei, Alexandr Stiopa, prin care a fost supus examinării tichetul Drager 6820 din 22.08.2025 privind rezultatele testării alcoolscopice a lui Melnic Petru. Prin examinare s-a constatat că testarea alcoolscopică a fost efectuată la data de 22.08.2025, ora 04^{19}, alcooltest 6820 cu seria nr. ARLB -0427, printer nr. ARLB-0156, numărul testării 807. Persoana testată este Melnic Petru, născut *****. Numele operatorului care a efectuat testarea Sîrbu Adrian. în rubrica rezultatul final sunt indicate datele 1.23 mg/1. Mai jos în rând cu inscripția „semnătura” este înscrierea unei semnături cu stiloul (**f.d. 7-8);**

- **proces-verbal nr. 109 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei,** prin care a fost fixată acțiunea privind examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei în privința lui Melnic Petru. în cadrul examinării, Melnic Petru a refuzat de a-i fi prelevate mostre de sânge (**f.d. 12-13);**

- **proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică,** acțiune procesuală de constatare efectuată la 22.08.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Sîrbu Adrian, prin care a fost fixată acțiunea de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Melnic Petru (**f.d. 14);**

- **proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului,** acțiune procesuală de constatare efectuată la 22.08.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Sîrbu Adrian, prin care a fost fixată acțiunea de înlăturare a lui Melnic Petru de la conducerea mijlocului de transport de model ***** cu numărul de

înmatriculare ***** (**f.d. 15);**

- **proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială VEH. 002136,** acțiune procesuală de constatare efectuată la 22.08.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Sîrbu Adrian, prin care a fost fixată acțiunea de ridicare și transportare la parcarea specială a mijlocului de transport de model *****cu numărul de înmatriculare ***** (**f.d. 18);**
- **tichet „Drager Alcotest 6820" din 22.08.2025,** recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22.08.2025 (**f.d. 9);**
- **corp delict:** mijlocul de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 25.08.2025, care se păstrează la parcarea specială a SRL Megasimetric din mun. Bălți, str. Dumitru Dragomir 4 (**f.d. 19).**

11. În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

12. În conformitate cu art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

13. În conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

14. Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului **Melnic Petru**, corect şi întemeiat a fost încadrată în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal – individualizată prin: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

15. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* este format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

16. *Latura obiectivă* a infracțiunii examinate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanţe cu efecte similare. Aşadar, în esenţă, fapta prejudiciabilă se exprimă în acţiunea de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport și fără permis de conducere.

17. În cazul infracţiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligaţiei, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau starea de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau

de alte substanţe cu efecte similare și de a conduce mijlocul de transport având permis de conducere.

18. Conform art. 132 din Codul Penal, prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice.

19. Infracțiunea în cauză este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative. Ea se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

20. *Latura subiectivă* a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă. Motivul infracţiunii analizate se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

21. *Subiectul* infracţiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport fără a deține permis de conducere sau este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

22. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului **Melnic Petru** *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.”*

23. Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

24. Instanța de judecată a stabilit că, la momentul comiterii infracțiunii de către inculpat, aceasta după caracterul şi gradul prejudiciabil, se califica ca fiind una mai puțin gravă şi pentru săvârşirea căreia legea a prevăzut o pedeapsă sub formă de amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

25. Drept circumstanţe atenuante în privinţa inculpatului instanţa de judecată identifică căința sinceră și regretarea celor comise, la fel săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, ca circumstanţe agravante nu au fost stabilite.

26. Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

27. Totodată sunt aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art.

264^1, 324–335^1 și 370, a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

28. Astfel, la numirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de faptul că, inculpatul se află în prezenţa circumstanţelor atenuante și anume : săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin gravă. În plus, necesită de luat în considerare personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina. La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracţiunii, dar şi urmările prejudiciabile ale faptei comise.

29. În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzută de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, instanţa de judecată va reduce limita maximă de pedeapsă prevăzută de sancţiune, ca în consecinţă, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

30. În consecință, în urma reducerii limitelor maxime de pedeapsă şi stabilind noua limită și reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, de faptul că inculpatul nu prezintă pericol social, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea **Melnic Petru** este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

31. Instanța de judecată la aplicarea pedepsei ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana vinovată, de faptul că inculpatul anterior nu a comis fapte similare şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

32. Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 64 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

33. Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal conform cărora „*pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, precum și că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*” instanţa ajunge la concluzia, că în privinţa lui **Melnic Petru**, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Codul penal, este echitabil de aplicat o pedeapsă sub formă de amendă.

34. În aprecierea instanței această măsură de pedeapsă este proporțională pericolului social al infracțiunii, persoanei inculpatului, va fi eficientă și va atinge scopul pedepsei penale de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

35. În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

36. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

37. Astfel, mijloacele materiale de probă:

- tichetul „Drager Alcoltest 6820” din 22.08.2025, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Melnic Petru, constituia 1,23 mg/l, recunoscut ca mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 22.08.2025 (f.d. 9)- de *păstrat la materialele cauzei penale.*

Cu referire la solicitarea procurorului cu privire la confiscarea corpului delict automobilul de model „***” cu nr. de înmatriculare *****, instanța de judecată reține următoarele**.

38. Conform prevederilor art. 17 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adiţional nr. 1 al CEDO, art. 46 al Constituţiei Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii.

39. În acest sens, este relevantă şi jurisprudenţa CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislaţiei nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravităţii situaţiei create (*cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 6.11.2008*). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului

statului, dar ca o măsură de siguranţă şi de pedepsire a inculpatului, pentru comiterea infracţiunii incriminate, la care instanţele trebuie să ţină seama că aceasta să nu fie vădit disproporţională faţă de natura şi gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (*cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994*)".

40. Astfel, în *cauza Silickiene vs Lituania*, în ceea ce priveşte raportul de proporţionalitate dintre scopul confiscării şi drepturile fundamentale ale reclamantei, Curtea Europeană a reţinut ideea, conform căreia, în cazul unei confiscări de proprietăţi, echilibrul just dintre scop şi drepturi depinde de mai mulţi factori, inclusiv, de comportamentul proprietarului.

41. În acest sens se mai notează că, în corespundere cu art. 54 alin. (4) a Constituţiei Republicii Moldova, restrângerea trebuie să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi nu poate atinge existenţa dreptului sau a libertăţii.

42. În această ordine de ideii, principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituţie, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

43. Astfel, deşi prevederile art. 106 din Codul penal nu determină expres limitele proporţionalităţii confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, pe larg utilizat la judecarea cauzelor privind confiscarea de către înaltul for de la Strasbourg şi oglindit în hotărârile şi deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni, atunci când au a se pronunţa asupra confiscării bunurilor, fie ele *objectum sceleris*, *instrumentum sceleris* sau *productum sceleris*, odată ce potrivit art. 7 alin. (8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curţii Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori şi instanţele de judecată.

44. Însă, având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la confiscarea specială a automobilului de model „*****" cu nr. de înmatriculare *****, *cu dispunerea restituirii acestuia proprietarului*, întrucît această acțiune ar fi vădit disproporțională reieșind din natura, gravitatea faptică și personalitatea inculpatului.

45. Totodată, conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.12) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

46. În acest sens, instanța reține că prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul *****) din 28 august 2025 (f.d. 55-57) a fost autorizată punerea sub sechestru, în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale, a automobilului de model „*****" cu nr. de înmatriculare PWP087, care a fost utilizat la comiterea infracțiunii și care aparține lui Melnic Petru, cu păstrarea acestuia la parcarea specială SRL „Megasimetric" situat în mun. Bălți, str. D. Dragomir 4.

47. Astfel, având în vedere că instanța de judecată a ajuns la concluzia de a respinge solicitarea procurorului de a confisca automobilului de model „*****" cu nr. de înmatriculare PWP087, instanța de judecată consideră necesar de a menține sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul *****) din 28 august 2025, pînă la devenirea definitivă a sentinței.

48. La fel, la emiterea sentinței instanța se va expune asupra măsurii preventive, astfel că în conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după

caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei

49. Instanța de judecată precizează că, potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, drept temei pentru aplicarea unei măsuri preventive servește necesitatea asigurarea executării sentinței. Așadar, având în vedere acest text de lege, precum și prevederile art. 178 Cod de procedură penală, instanța de judecată consideră oportun de a-i aplica inculpatului **Melnic Petru** până la definitivarea sentinței, măsura preventivă- obligarea de a nu părăsi țara.

50. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 80^1 din Codul Penal, art. 338-341, art. 364^1, art. 382, art. art. 384-385, art. 389, art. art. 392-395, art. 397 şi art. 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată, –

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat **Melnic Petru *****,** născut la *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, ce constituie 112 500 (o sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3^1) Cod penal, **Melnic Petru ******* este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că pedeapsa amenzii este executată integral.

A aplica în privința lui **Melnic Petru ******* măsura preventivă –obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței.

Mijlocul material de probă și anume:

- tichet „Drager Alcotest 6820” din 22.08.2025, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22.08.2025 - *de păstrat la materialele cauzei.*

Corpul delict:

- automobilul de model „*****” cu nr. de înmatriculare ***** recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 25.08.2025, care se păstrează la parcarea specială a SRL Megasimetric din mun. Bălți, str. Dumitru Dragomir 4 – *de restituit proprietarului la rămânerea definitivă a sentinței.*

Se ridică sechestrul aplicat asupra automobilului de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 25.08.2025, aplicat prin Încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei nr. 12-10/25 din 28.08.2025 – la data rămânerii sentinței definitive.

Sentinţa cu drept de recurs, în partea erorilor procesuale și măsurii de pedeapsă, în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Sentința pronunțată integral la data de 10 decembrie 2025.

Președintele ședinței,

Judecător **Păun Cristina**